

Biuletyn

Biuletyn Informacyjny Polskiego Komitetu Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu EAPN

Nr 4/2010

Publikacja przygotowana w ramach projektu „EAPN Polska – razem na rzecz Europy Socjalnej” dofinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.

Polski Komitet Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu EAPN Polska został powołany 1 lutego 2007 roku. Komitet jest niezarejestrowaną platformą i działa przy Wspólnocie Roboczej Związków Organizacji Socjalnych. W chwili obecnej do EAPN Polska przynależy 29 organizacji.

Celem Polskiego Komitetu Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu jest integrowanie krajowych organizacji na rzecz przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu. Cele te realizuje m.in. poprzez: monitoring polskiej i europejskiej polityki społecznej; organizacje spotkań, debat, konferencji; przygotowywanie ekspertyz, biuletynów dotyczących problematyki integracji społecznej.

Polski Komitet EAPN działa na podstawie Regulaminu, który został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne EAPN Polska.

Polski Komitet EAPN jest członkiem European Anti-Poverty Network – EAPN (Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu) z siedzibą w Brukseli. EAPN został utworzony w 1990 roku i składa się z przedstawicieli krajowych sieci organizacji działających na rzecz przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu (obecnie 25 sieci narodowych) oraz europejskich organizacji działających w tym obszarze (obecnie 28 sieci należy do EAPN).

1. Konferencja inaugurująca Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym

21 stycznia 2010 w Madrycie odbyła się konferencja inaugurująca Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym zorganizowana przez Komisję Europejską i Prezydencję Hiszpańską w Unii Europejskiej. W konferencji udział wzięło około 300 przedstawicieli rządów poszczególnych krajów unijnych, władz lokalnych, związków zawodowych, instytucji badawczych, organizacji pozarządowych i osób bezpośrednio doświadczających problemu ubóstwa i wykluczenia społecznego. Celem konferencji była chęć zmiany świadomości i motywacji głównych aktorów życia publicznego do działań na rzecz przeciwdziałania problemowi ubóstwa. Ponadto chciano zwrócić uwagę na: głębsze zrozumienie problemu ubóstwa i wykluczenia społecznego; sformułowanie wyraźnego politycznego przesłania dotyczącego potrzeby wyrównania występujących nierówności w Europie i umieszczenie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym w centrum europejskiej agendy; zaproponowanie długoterminowych celów zwalczania ubóstwu w nowej europejskiej Strategii 2020; zachęcenie wszystkich podmiotów do podejmowania inicjatyw w 2010 roku.

Przemówienia otwierające wygłosili: hiszpańska Minister Zdrowia i Polityki Społecznej - Trinidad Jimenez, Przewodniczący Komisji Europejskiej Jose Manuel Durao Barroso i Premier Hiszpanii Jose Luis Rodriguez Zapatero.

Po oficjalnym otwarciu przemówienie wygłosił były premier Hiszpanii, a obecnie Przewodniczący Grupy dotyczącej Przyszłości z Komisji Europejskiej, Felipe Gonzalez. Odniósł się do wyzwań stojących przed Europą dotyczących zmniejszania nierówności i wyeliminowania ubóstwa.

Kolejna prezentacja dotyczyła założeń i działań roku 2010. Przedstawił ją Vladimir Spidla, Komisarz ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równych Szans.

Następnie odbył się „okrągły stół” zorganizowany przez EAPN Europa z udziałem czterech osób bezpośrednio doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego. Osoby te, pochodzące z Węgier, Włoch, Belgii i Hiszpanii przedstawiały swoje „świadczenia” zmagania się z problemem ubóstwa i wykluczenia.

Podyskusji odbył się „okrągły stół” dotyczący znaczenia Strategii Lizbońskiej dla redukcji problemu ubóstwa. Wybrano sześciu ekspertów od: osób starszych, ubóstwa dzieci, inkluzji społecznej, mniejszości etnicznych, integracji społecznej, promowania włączenia społecznego poprzez zatrudnienia i zdrowie i aktywnej inkluzji. W swoich wystąpieniach odnieśli się oni do problematyki mierzenia ubóstwa, postępów i barier w otwartej metodzie koordynacji i w Krajowych Planach Działań/Integracja; relacji między procesami włączonymi w przeciwdziałanie ubóstwa

(integracja społeczna – ochrona socjalna – zatrudnienia – Strategia Lizbońska) oraz efektywnego używania funduszy strukturalnych w redukcji ubóstwa.

Podczas ostatniego „okrągłego stołu” odbyła się dyskusja na temat strategii Unii Europejskiej do roku 2020, w której paneliści odnieśli się do takich problemów jak: wzmocnienie zaangażowania osób bezpośrednio doświadczających ubóstwa czy osiągnięcie celów aktywnej inkluzji.

Sesja kończąca konferencję prowadzona była przez hiszpańską Minister Zdrowia i Polityki Społecznej. Wzięło w niej udział 12 przedstawicieli rządów narodowych z różnych unijnych krajów.

Więcej informacji o konferencji i kluczowe przemówienia znajdują się na stronie: www.2010againstopoverty.eu

2. Konferencja inaugurująca Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym w Polsce

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej dnia 26 lutego 2010 zorganizowało konferencję pt. „Budujemy społeczeństwo dla wszystkich”, którą uroczystie zainaugurowano polskie działania w ramach Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym 2010.

Spotkanie otworzyło przemówienie p. Jarosława Dudy, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej i Krajowego Koordynatora Europejskiego Roku 2010. Wśród zgromadzonych obecni byli także: p. Krystyna Wyrwicka, dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej; przedstawiciel Komisji Europejskiej; Rzecznik Praw Dziecka, Ambasadorzy Europejskiego Roku, przedstawiciele partnerów społecznych zaangażowanych w walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

Na konferencji zaprezentowani zostali Ambasadorzy Roku 2010. Dziesięć osób wybranych ze względu na ich osobiste zaangażowanie w walkę z problemami, jakimi są ubóstwo i wykluczenie społeczne oraz chęć promowania idei solidarnego społeczeństwa. Ambasadorzy to: Tereliza Braun, Henryk Gołębiowski, Jolanta Fajkowska, Emilian Kamiński, Patricia Kazadi, Lidia Lewandowska, Jan Mela, ks. Stanisław Słowik, Jolanta Sobczak, Sebastian Szydlik.

Konferencja podzielona została na trzy części tematyczne. Pierwsza była wprowadzeniem do problematyki ubóstwa i prezentacją celów Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym 2010.

Część druga poświęcona była projektom realizowanym w ramach programu na szczeblu lokalnym – 5 organizacji pozarządowych przedstawiło przebieg prowadzonych dotychczas działań oraz ich zakładane rezultaty.

W ostatniej, trzeciej części, swoje inicjatywy planowane na rok 2010 prezentowały takie organizacje i instytucje jak: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej, Polski Komitet EAPN, Stowarzyszenie Przyjaciół Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat w Polsce, Uniwersytet Łódzki, Stowarzyszenie ITAKA.

Podstawowym celem konferencji było zaprezentowanie przedsięwzięć, które prowadzone są na terenie Polski w ramach Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym 2010, a także założeń jakimi Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej będzie się w tym szczególnym roku kierowało. Z kroków poczynionych dotychczas w ramach działań wspierających cele Europejskiego Roku 2010, Ministerstwo przyznało 60 grantów, o maksymalnej kwocie dofinansowania 50 tys. złotych, na projekty związane ze zwalczaniem ubóstwa i wykluczenia społecznego. Większość z nich realizowana jest lokalnie.

Więcej informacji na temat przebiegu konferencji znajduje się na stronie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej: www.mpips.gov.pl

3. Konferencja otwierająca Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym organizowana przez EAPN Europa

Dnia 19 lutego 2010 w Dublinie, EAPN Europa zorganizował międzynarodową konferencję „Budujemy Europę Socjalną”, która stawiała sobie za cel postępowanie w zakresie rozwoju wizji EAPN dotyczącej budowania dziedzictwa roku 2010, w kontekście przyszłych priorytetów Unii Europejskiej. Celem konferencji była prezentacja konkretnych propozycji budowania Europy socjalnej zdolnej do wyeliminowania ubóstwa i wykluczenia społecznego i uczynienia znaczącej zmiany sytuacji życiowej dla 79 milionów Europejczyków żyjących w ubóstwie.

Podczas konferencji uczestnicy próbowali ocenić udział Unii Europejskiej w zwalczaniu ubóstwa, dopracować propozycje EAPN dotyczące poprawy społecznego wymiaru przyszłej europejskiej strategii. Konferencja stanowiła również okazję do wymiany doświadczeń między różnymi partnerami życia publicznego i osobami bezpośrednio doświadczającymi ubóstwa, na temat sposobu w jaki dziedzictwo roku 2010 powinno być realizowane w przyszłości.

Po części otwierającej konferencję, w której udział wzięli irlandzka Minister ds. Społecznych i Rodziny, przedstawicielka Wydziału ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równych Szans Komisji Europejskiej i dyrektor EAPN Europa, odbyły się warsztaty w 5 grupach tematycznych:

1. Uzyskanie dochodu minimalnego dla wszystkich i redukcja nierówności
2. Prawo do przystępnych i dobrej jakości usług
3. Wspieranie ludzi w utrzymywaniu pracy przyzwoitej jakości

4. Walka z ubóstwem poprzez przeciwdziałanie dyskryminacji i promowanie różnorodności

5. Rola płci w walce z ubóstwem

W części popołudniowej odbyła się dyskusja nad temat europejskiej "Strategii 2020" z udziałem przedstawicieli: Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, związków zawodowych i organizacji pozarządowych.

4. Koalicja europejskich organizacji pozarządowych na rzecz Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym

40 europejskich organizacji pozarządowych zawiązało koalicję w celu podejmowania wspólnych działań i realizacji wspólnie przygotowanego przesłania. Koalicja na rzecz Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym 2010 jest koordynowana przez EAPN – Europejską Sieć Przeciwdziałania Ubóstwu. W skład koalicji oprócz EAPN wchodzi: Krajowe sieci EAPN, AFEM (Association des Femmes de l'Europe Méridionale), AGE (European Older People's Platform), ATD Quart Monde, Autism Europe, Caritas Europa, CEBSD (Combined European Bureau for Social Development), CECODHAS (European Liaison Committee for Social Housing), ECEV (European Volunteer Centre), COFACE (Confederation of Family organisations in the EU), Eurodiaconia, EAEA (European Association for the Education of Adults), EAPSD (European Association of Service providers for Persons with Disabilities), EBU (European Blind Union), EDF (European Disability Forum), EFSC (European Foundation for Street Children), ENAR (European Network Against Racism), EPHA (European Public Health Alliance), EPPF (International Planned Parenthood Federation European Network), EPR (European Platform for Rehabilitation), ERIO (European Roma Information Office), ESAN (European Social Action Network), EURAG (European Federation of Older Persons), Eurochild, Europejska Platforma Socjalna, EWL (European Women's Lobby), FAI (International Federation of Associations of Christian Associations of Italian workers) FEANTSA (European Federation of Organisations working with the Homeless), FEFAF (European Federation of Unpaid Carers at Home), ICSW (International Council for Social Welfare), IJJO (International Juvenile Justice Observatory), ILGA Europe (International Lesbian and Gay Association Europe), Inclusion Europe, MHE (Mental Health Europe), Red Cross EU Office, SMES-Europa (Mental Health Social Exclusion Europa), SOLIDAR, Workability Europe and Yes Forum (Youth and European Social Work), YFJ (European Youth Forum).

Organizacje te przygotowały wspólne przesłanie na rok 2010, w którym podkreślają konieczność:

1. Praw i godności dla wszystkich

Trzeba na zawsze skończyć ze stereotypami, dotyczącymi osób dotkniętych ubóstwem: nie ma „ubogich, którzy sobie na to zasłużyli”. Kryzys gospodarczy i zmiany w systemach ochrony socjalnej sprawiły, że więcej osób jest narażonych na ubóstwo i niepewność. Ubóstwo nie jest już czymś odległym i obcym. Prawo do zdrowia, mieszkania, edukacji, kultury i dochodu to podstawowe prawa każdego człowieka, niezależnie od wieku, płci czy statusu prawnego. Trzeba przerwać cykl dziedziczenia ubóstwa. Politykę walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym powinny kształtować zasady solidarności, równości płci, równych możliwości dla wszystkich i walki z dyskryminacją.

2. Gospodarki w służbie ludzi i interesu społecznego

Europejskie systemy należy przeorganizować w taki sposób, by chroniły ludzi od ubóstwa i wykluczenia społecznego. Większe inwestycje publiczne i sprawiedliwa dystrybucja dóbr i środków powinny zająć czołowe miejsce w powstających programach gospodarczych i społecznych. Należy promować gospodarkę społeczną i łączenie działalności gospodarczej z realizacją celów społecznych (np. dostępu do opieki zdrowotnej, godnego zatrudnienia, niedrogiego mieszkalnictwa), nie tylko w odpowiedzi na nowe potrzeby społeczności lokalnych, ale również jako miejsca pracy dla wrażliwych i dyskryminowanych osób i grup.

3. Mobilizacji wszystkich programów

U podstaw ubóstwa leżą zarówno przyczyny osobiste jak i strukturalne. Nieodpowiednia polityka i brak zaangażowania politycznego co dzień generuje nową liczbę ubogich. Nie możemy akceptować ubóstwa jako elementu struktury społecznej. Należy ponownie przemyśleć system i uruchomić takie programy, które stawiają na pierwszym miejscu solidarność, prawa społeczne i dobro publiczne. Budowanie Europy wolnej od ubóstwa wymaga od nas mobilizacji i koordynacji wszystkich programów – polityki socjalnej, mieszkaniowej, gospodarczej, zatrudnienia, zdrowia, edukacji i kultury. Programy te muszą być mobilizowane i koordynowane na wszystkich szczeblach i wdrażane tak, by nawzajem się wspierać.

4. Zagwarantowania usług podstawowych i sposobów pomocy adresowanych do konkretnych grup

Dostępne dla wszystkich usługi podstawowe to niezbędna podstawa zwalczania nierówności, prowadzących do ubóstwa i wykluczenia społecznego. Niezbędne są również sposoby pomocy adresowane do konkretnych grup i osób, ponieważ osoby doświadczające skrajnych form ubóstwa i wykluczenia społecznego są szczególnie zagrożone, a ich podstawowe prawa są wyjątkowo mocno łamane.

5. Uczestnictwa i zaangażowania

Uczestnictwo i zaangażowanie wszystkich obywateli ma ogromne znaczenie dla bu-

dowania zintegrowanego społeczeństwa. Mocne i dobrze działające instytucje demokratyczne są niezbędne dla zapewnienia obrony interesu publicznego. Przejrzystość procesu i odpowiedzialność za podejmowane decyzje to niezbędne elementy, gwarantujące zaufanie dla procesów demokratycznych. Demokracja uczestnicząca pozwoli zagwarantować, by głos osób dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym został wysłuchany. Należy promować i nagradzać osobiste zaangażowanie wolontariuszy. Należy dołożyć szczególnych starań, na rzecz tego, by osoby dotknięte ubóstwem i wykluczeniem społecznym aktywnie angażowały się w życie swoich społeczności.

6. Solidarności z całym światem

Europejski wymiar walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym nie może pozostawać w oderwaniu od ogólnoswiatowych wyzwań związanych ze zmianami demograficznymi, migracją, zmianą klimatu i zatrudnieniem. Strukturalne przyczyny ubóstwa na całym świecie są ze sobą połączone, dlatego niezbędna jest solidarna walka o zakończenie ubóstwa na całym świecie. UE musi wzmocnić swą rolę globalnego rzecznika sprawiedliwego handlu, umarzania długów, walki z ubóstwem i skuteczniego wdrażania standardów godnej pracy.

Oprócz tego organizacje te podejmować będą działania, takie jak:

- przygotowanie wspólnego hasła i znaku graficznego.

- stworzenie wspólnej strony internetowej **www.endpoverty.eu**
- organizacja i udział w „tygodniach tematycznych”
- wspólne działania w wiosennym (24-30 maja) i jesiennym (11-17 października) Tygodniu Tematycznym

Tygodnie Tematyczne

We wszystkich krajach Unii Europejskiej (oraz w Norwegii i Islandii) rozpoczęły się „tygodnie tematyczne” podczas których organizacje pozarządowe w poszczególnych krajach organizują takie wydarzenia jak:

- kampanie społeczne uświadamiające problem ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- uwidacznianie lokalnych inicjatyw mających na celu zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego (na przykład: organizowanie otwartych dni);
- zachęcanie lokalnych i narodowych mediów do mówienia i pisania o problemie ubóstwa i wykluczenia;

- spotkania z udziałem osób bezpośrednio doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- wspólne spotkania między różnymi narodowymi członkami europejskich sieci;
- wspólne spotkania z członkami Parlamentu Europejskiego;
- angażowanie się w działania z innymi narodowymi podmiotami: związkami zawodowymi, pracodawcami, szkołami, przedsiębiorstwami itp.;
- konferencje prasowe
- wywiady do mediów.

Polski „tydzień tematyczny” odbędzie się w dniach 17-23 maja. W jego ramach planowana jest debata podsumowująca Narodową Strategię Integracji Społecznej oraz Krajowe Spotkanie Osób Doświadczających Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego.

5. Polityczne dziedzictwo roku 2010

Europejska Sieć Przeciwdziałania Ubóstwu przygotowała dokument na rok 2010, adresowany do prezydencji Hiszpańsko-Belgijsko-Węgierskiej, w którym zawarte jest mocne polityczne dziedzictwo, gwarantujące widoczne postępy w walce z ubóstwem, wykluczeniem społecznym i nierównościami w kolejnej dekadzie.

EAPN apeluje w tym dokumencie o:

Odpowiednie zrozumienie strategii UE 2020

1. Uczynienie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego kluczowym wyzwaniem i priorytetem strategii UE 2020.
2. Poszukiwanie przyczyn ubóstwa, czyniące redukcję nierówności w dochodach i możliwości poprzez ponowną dystrybucję warunkiem budowy lepszej i bardziej sprawiedliwej Unii Europejskiej.
3. Zapewnienie uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji i współodpowiedzialności za strategię UE 2020 poprzez rozwijanie dialogu ze społeczeństwem obywatelskim na szczeblu krajowym i UE, z uwzględnieniem osób dotkniętych ubóstwem.

Odpowiednie instrumenty

4. Zwołanie Rady Europejskiej na rzecz Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego z deklaracjami głów państw.
5. Pomiar postępów w wypełnianiu strategii UE 2020 przy pomocy wskaźników społecznych, a nie tylko ekonomicznych, wykraczających poza PKB i uwzględniających zagrożenie ubóstwem, wskaźniki nierówności i założone cele.
6. Wprowadzenie bardziej wymagającej socjalnej OMK jako instrumentu walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym w szczególności poprzez:
 - osiągnięcie wyznaczonych celów redukcji ubóstwa i nierówności społecznych na szczeblu krajowym i europejskim;

- lepsze zarządzanie i zwiększone uczestnictwo w procesie określania wytycznych, wskaźników i norm na szczeblu krajowym i UE, z uwzględnieniem dorocznej oceny stopnia wdrożenia krajowych planów działania, dokonywanej przez organizacje pozarządowe i osoby dotknięte ubóstwem.

Odpowiednie programy

7. Wprowadzanie zaleceń aktywnej integracji społecznej w tym:

- nowych zintegrowanych wytycznych aktywnej integracji społecznej, kontynuacji krajowych planów działania do 2020 i socjalnej OMK wraz ze wskaźnikami i zaleceniami;

- zagwarantowanie postępu w zapewnianiu odpowiedniego dochodu minimalnego – krok w kierunku ramowej dyrektywy i wprowadzenia wytycznych pracy wysokiej jakości;

- zagwarantowanie prawa do dostępnych usług wysokiej jakości w ramach ramowej dyrektywy UE.

8. Kontynuacja poprzednich lat tematycznych: ubóstwa wśród dzieci, bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego.

– Uzgodnienie zaleceń dotyczących ubóstwa wśród dzieci, wspomagających zwalczanie ubóstwa rodzin.

– Zobowiązanie do wyeliminowania bezdomności do 2015 r. na podstawie pisemnej deklaracji Parlamentu Europejskiego.

9. Umieszczenie walki z dyskryminacją w centrum Roku Walki z Ubóstwem.

– Przyjęcie dyrektywy o dyskryminacji dla wszystkich grup, wymienionych w Artykule 13.

– Wprowadzanie równości do głównego nurtu polityki walki z ubóstwem wraz z programami zwalczającymi ksenofobię i rasizm wobec imigrantów i mniejszości etnicznych (np. Romów).

Odpowiednie fundusze europejskie

10. Wykorzystanie funduszy europejskich do wspierania organizacji pozarządowych i walki z ubóstwem.

– Nowy program Progress, obejmujący wsparcie lokalnych projektów walki z ubóstwem.

– Zaangażowanie w zapewnienie dostępu do funduszy strukturalnych, pomocy technicznej i grantów organizacjom pozarządowym, wypełniającym priorytety socjalnej otwartej metody koordynacji.

6. Przygotowania do Dziewiątych Europejskich Spotkań Osób Doświadczających Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego

W dniach 25-26 czerwca 2010 już po raz dziewiąty odbędą się Europejskie Spotkania Osób Doświadczających Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego. W tym roku tematami przewodnimi będą praca, bezrobocie i zatrudnienie na odpowiednim poziomie.

Od stycznia 2010 roku Stowarzyszenie ATD Czwarty Świat, już po raz trzeci, w imieniu Polskiego Komitetu EAPN zajmuje się przygotowaniem do tego Spotkania. Oprócz ATD udział biorą w nich takie organizacje jak: Stowarzyszenie Arka Nadziei z Kielc, Stowarzyszenie MONAR z Warszawy, Stowarzyszenie EFFATA z Piły, Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży „Blisko Dziecka” z Kutna, Fundacja Pomocy Wzajemnej BARKA z Poznania.

Do tej pory odbyło się 8 takich spotkań – trzy w Kielcach (1 lutego, 8 marca i 20 marca 2010), trzy w Warszawie (16 stycznia, 24 lutego i 11 marca 2010), oraz dwa z młodzieżą w siedzibie MONARu (16 lutego i 16 marca 2010).

Podczas spotkań omawiane były następujące kwestie:

1. Włączenie finansowe – problemy długów i minimum socjalnego.
2. Mieszkalnictwo/bezdomność – jak i gdzie mieszkamy?
3. Usługi z włączeniem dóbr podstawowych – usługi socjalne, transport, tzw. media (woda, elektryczność, gaz).
4. Uczestnictwo bezpośrednie – na ile nasz udział w spotkaniach jest istotny dla rozwiązania naszych trudności.
5. Praca, bezrobocie, problem zatrudnienia – w jakim stopniu dotyka ten problem mnie i moich sąsiadów, znajomych, bliskich.
6. Jak możemy rozmawiać, aby wzajemnie się zrozumieć? Jak słuchać innych i jak mówić aby inni nas usłyszeli?

W dniach 10-11 marca 2010 roku, w Warszawie miało miejsce trzecie spotkanie w ramach realizowanego przez WRZOS projektu „Wspieranie integracji rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym i ich miejsce w przemianach europejskich”, którego celem jest wzmocnienie współpracy i wymiana doświadczeń między jego uczestnikami w obszarze pracy socjalnej i ustawodawstwa o pomocy społecznej, wymiana dobrych praktyk oraz opracowanie spójnego pakietu działań pomocowych osobom zagrożonym ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Projekt koordynowany jest przez organizację SKOK, która zajmuje się działaniami EAPN Czechy. W projekcie udział biorą także przedstawiciele EAPN Słowacja i EAPN Węgry. Dwudniowe spotkanie w Warszawie poświęcone było zaprezentowaniu sytuacji rodzin ubogich, obowiązującego w Polsce prawodawstwa oraz „dobrych praktyk” świad-

czonych przez organizacje pozarządowe na rzecz rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji. Drugiego dnia odbyło się spotkanie z osobami bezpośrednio doświadczającymi ubóstwa. W spotkaniu udział wzięło 15 osób z Kielc, Poznania i Warszawy, wśród których obecni byli także uczestnicy wcześniejszych spotkań w Brukseli. Po krótkiej autoprezentacji uczestnicy spotkania, wraz z parterami z innych krajów pracowali w pięciu grupach tematycznych:

1. Praca
2. Wszystko jest ze sobą powiązane
3. Mieszkalnictwo, meldunek, bezdomność
4. Rodzina i jej rola, jak chronić rodzinę?
5. Uczestnictwo

Wnioski, jakie udało w ich ramach wypracować, będą omawiane na kolejnych spotkaniach.

Partycypacja

Jednym z celów działania Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu jest wzmocnienie partycypacji osób bezpośrednio doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego. Raz do roku odbywają się w Brukseli spotkania poświęcone partycypacji z udziałem wszystkich narodowych sieci, w których uczestniczy jedna osoba zaangażowana w pracę krajowego networku i jedna osoba bezpośrednio doświadczająca problemu. Kolejne takie spotkanie odbędzie się w maju 2010 roku. Do jego przygotowania została powołana grupa robocza (10 osób), w skład której weszła m.in. Anna Osińska reprezentująca Polski Komitet EAPN.

5 marca 2010 w Brukseli odbyło się specjalne spotkanie 10 koordynatorów EAPN, służące ustaleniu zakresu, w jakim osoby doświadczające ubóstwa i wykluczenia społecznego będą brały rzeczywisty udział w spotkaniu generalnym na początku maja.

Dyskusja dotyczyła przede wszystkim problemu relacji koordynatora krajowego z przedstawicielem środowiska osób doświadczających wykluczenia. Zastanawiano się wspólnie, w jaki sposób należy budować wzajemne zaufanie, jak radzić sobie z próbami manipulacji, jak podzielić się odpowiedzialnością w pracy i wspólnej prezentacji kraju, by żadna ze stron nie czuła się wykorzystana oraz w jaki sposób działać by uniknąć ewentualnych posądzeń o nadużycia. Tematy dyskusji można podzielić na następujące grupy tematyczne:

1. Jak unikać manipulacji i nadużycia?
2. Kto potrzebuje treningu i jakiego typu?
3. W jaki sposób przygotowywać przedstawicieli organizacji pozarządowych do dobrego partnerstwa?
4. Jaki jest związek między uczestnictwem a dzieleniem odpowiedzialności?

5. Jak się kontaktować z grupami i w jaki sposób budzić ich motywację?
6. Jak radzić sobie z ryzykiem stygmatyzacji?
7. Jakie są „za” i „przeciw”, metod stosowanych przez krajowe sieci?

Włączenie osób doświadczających wykluczenia w działania sieci EAPN jest jednym z najważniejszych założeń spotkania majowego. Główne problemy, na które napotykają sieci narodowe to: bariery finansowe i deficyt chętnych do uczestnictwa beneficjentów, z czym zwłaszcza nowe kraje członkowskie spotykają się w swoich działaniach. EAPN, jak się okazało, może czerpać zarówno z doświadczenia i opracowań innych organizacji, takich jak Bank Światowy, UNDP, ATD, które opisały kwestie uczestnictwa; jak i krajów europejskich, w których uczestnictwo bezpośrednie jest prawnie zagwarantowane np. flamandzka część Belgii, Hiszpania, Włochy.

Podczas prób wspólnego wypracowania metod treningu, jakiego z całą pewnością potrzebują zarówno osoby doświadczające trudnościami, jak i koordynatorzy oraz krajowe sieci EAPN, aby wzmocnić proces „autentycznego współdziałania” okazało się, że takie działania są już lokalnie prowadzone.

W Austrii na przykład, organizowane są spotkania „Teatru Forum”, gdzie do udziału w scenicznym przedstawieniu sytuacji z codziennego życia osób doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego zapraszane są osoby z widowni. Interakcja ta prowadzi nie tylko do uwrażliwienia widza, służy także ukazaniu różnych form rozwiązań danego problemu.

W majowym spotkaniu udział ma wziąć ok. 60 osób. Przygotowany wstępnie program przewiduje rozdzielenie prac na części. Pierwsza będzie mieć charakter sesji plenarnej, z tematycznymi prezentacjami z zakresu: wewnętrznego wzmocnienia sieci EAPN, bezpośrednich relacji EAPN ze społeczeństwem na poziomie lokalnym, krajowym i całej Wspólnoty Europejskiej – by działania prowadzone były wedle założeń demokracji bezpośredniej, budowania solidarności i dzielenia odpowiedzialności oraz metod treningu przygotowującego do autentycznego uczestnictwa.

W przygotowaniach do spotkania należy wiele uwagi poświęcić uwrażliwieniu słuchaczy na mówcę i kształceniu umiejętności wyrażania myśli.

Druga z planowanych części seminarium będzie mieć charakter warsztatowy – co pozwoli na bliższe poznanie się i wymianę doświadczeń między uczestnikami w bardziej efektywny sposób.

7. Finansowanie narodowych sieci Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu

W marcu 2010 roku, już po raz drugi odbyło się w Brukseli seminarium organizowane przez EAPN Europa dotyczące finansowania sieci krajowych. Po zeszłorocznym seminarium, podczas którego omawiane były różne sposoby finansowania poszczególnych sieci, w tym roku przygotowany został wstępny projekt kampanii lobbingsowej mającej na celu zdobywanie narodowych funduszy dla krajowych sieci przeciwdziałania ubóstwu.

Na początku seminarium omówione zostały różne sposoby fundraisingu, z których mogą korzystać narodowe sieci. Dwóch zaproszonych gości zaprezentowało swoje doświadczenia: Frederic'a Fourier z organizacji Optimus, mówił o prywatnym fundraisingu. Patrizia Brandellero prezentowała dostępny dla nowych krajów członkowskich oraz Grecji, Hiszpanii i Portugalii fundusz EEA i fundusz norweski. Przedstawiciel portugalskiej sieci, mającej największy budżet ze wszystkich sieci (1,5 mln euro rocznie) opowiedział o funduszach, z których korzysta ta sieć.

Sieci krajowe EAPN i ich organizacje członkowskie mogą korzystać z następujących funduszy dostępnych dla organizacji na realizację konkretnych projektów:

Program	Totalna suma na lata 2007-2013.	Cele i priorytety	Komentarz
PROGRESS	743,24 miliona euro	<ul style="list-style-type: none"> • Dzieci i młodzież; • Inwestowanie w ludzi: więcej i lepszej jakości praca nowe umiejętności; • Mobilność • Dłuższe i zdrowsze życie; • Przeciwdziałanie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu; • Walka z dyskryminacją i promowanie równości płci; • Szanse, dostępność i solidarność na scenie globalnej. 	Z programu PROGRESS korzysta około 20 europejskich sieci, w tym EAPN Europe. Fundusze z tego programu są trudne do zdobycia dla organizacji pozarządowych.

<p>PROGRESS Mikrokredyty</p>	<p>Od 100 do 500 milionów euro</p>	<p>Mikrokredyty dostępne do sumy 25 tys. euro dla:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Osób, które straciły pracę bądź zagrożone są jej utratą i chcą rozpocząć swoją własną działalność gospodarczą; • Osób w gorszej sytuacji społecznej np. ludzi młodych chcących rozpocząć własną działalność gospodarczą; • Przedsiębiorstw ekonomii społecznej, które zatrudniają osoby wykluczone lub znajdujące się w gorszej sytuacji społecznej, wliczając w to osoby młode. 	<p>Nowa inicjatywa, będąca odpowiedzią na kryzys gospodarczy.</p>
<p>Europejski Fundusz Społeczny</p>	<p>100 bilionów euro (12% wszystkich funduszy dostępnych z EFS przeznaczonych jest na integrację społeczną)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Adaptacja pracowników, przedsiębiorców i przedsiębiorstw; • Dostęp do zatrudnienia i inkluzyjnego rynku pracy; • Integracja społeczna • Kapitał ludzki; • Partnerstwa; • Zdolność instytucjonalna. 	<p>Organizacje pozarządowe w niektórych krajach mają niewielki dostęp do tych funduszy. Grupa robocza EAPN ds. funduszy strukturalnych pracuje nad większą dostępnością tych funduszy dla organizacji pozarządowych.</p>

<p>Prawa Podstawowe i Sprawiedliwość (włączając program Daphne, Prawa Podstawowe i Obywatelstwo)</p>	<p>542,90 milionów euro (114,40 milionów na program Daphne i 93,80 milionów na program Prawa Podstawowe i Obywatelstwo)</p>	<p>Daphne III</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ochrona dzieci i kobiet przed przemocą domową i wykorzystywaniem seksualnym; • Handel narkotykami; • Działania antydyskryminacyjne. <p>Prawa podstawowe i Obywatelstwo</p> <ul style="list-style-type: none"> • Walka z rasizmem, ksenofobią i antysemityzmem; • Integracja krajów III świata; • Sprzyjanie pogłębianiu wspólnoty Unii Europejskiej; • Poszerzanie tolerancji i wzajemnego zrozumienia. 	
<p>Europa dla Obywateli</p>	<p>215 milionów euro</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Stworzyć obywatelom możliwości współpracy i uczestnictwa w budowaniu coraz bliższej, demokratycznej i otwartej na świat Europy, zjednoczonej w swojej różnorodności kulturowej i przez nią wzbogacanej, co pomoże rozwijać obywatelstwo Unii Europejskiej; 	

- Rozwijać poczucie tożsamości europejskiej opartej na wspólnych wartościach, historii i kulturze;
 - Umacniać poczucie odpowiedzialności za Unię Europejską wśród jej obywateli;
 - Pogłębiać tolerancję i wzajemne zrozumienie między obywatelami Europy, którzy szanując i promując różnorodność kulturową i językową wnoszą wkład w dialog międzykulturowy.
- W ramach Programu priorytetowo traktuje się tematy, które w szczególny sposób promują aktywne obywatelstwo europejskie, są to:
- Przyszłość Unii Europejskiej i jej wartości podstawowe;
 - Aktywne obywatelstwo europejskie: partycypacja i demokracja w Europie;
 - Dialog międzykulturowy;
 - Jakość życia ludzi w Europie: zatrudnienie, spójność społeczna i zrównoważony rozwój;

		<ul style="list-style-type: none"> • Skutki polityki UE dla społeczeństw. <p>Wszystkie akcje realizowane w ramach tego programu muszą być transnarodowe.</p>	
<p>Uczenie się przez całe życie (wliczając program Grundtvig - edukacja dorosłych)</p>	<p>7 bilionów euro</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wzrost edukacji osób dorosłych do 25 tys. do roku 2013; • Poprawa mobilności osób biorących udział w edukacji dorosłych, tak by wesprzeć mobilność co najmniej 7000 osób w 2013 r.; • Poprawa pod względem jakościowym i ilościowym współpracy pomiędzy organizacjami zajmującymi się edukacją dorosłych w Europie; • Ułatwienie rozwoju innowacyjnych praktyk w dziedzinie edukacji dorosłych, a także ich transferu, w tym z kraju uczestniczącego do innych krajów; • Poprawa metod dydaktycznych oraz zarządzania organizacjami edukacji dorosłych; 	<p>Niektóre z sieci narodowych EAPN korzystały z sukcesami z tego programu. Jest to doskonała okazja do rozwijania projektów dotyczących formalnej i nieformalnej edukacji. Program ten oferuje również możliwość uczestnictwa w szkoleniach językowych.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> • Wspieranie tworzenia innowacyjnych i opartych na TIK (technologie informacyjno-komunikacyjne) treści, usług, metodologii nauczania oraz praktyk w zakresie uczenia się przez całe życie; • Zapewnienie alternatywnych możliwości dostępu osobom z grup wymagających szczególnego wsparcia do edukacji, społeczeństwa i rynku pracy. 	
Młodzież w Działaniu	885 milionów euro	Program Młodzież w Działaniu przeznaczony jest dla młodych ludzi w wieku 15-28 lat i skierowany jest do grup młodzieżowych, organizacji i pracowników młodzieżowych.	Najlepszą szansą zdobycia pieniędzy z tego programu jest zaangażowanie do projektu jakiejś organizacji młodzieżowej.
Europejski Program Zdrowia Publicznego	321 500 000 milionów euro	Cele na 2009 to: <ul style="list-style-type: none"> • Promowanie zdrowego stylu życia; • Redukowanie nierówności zdrowotnych; 	Dostępne są dwa typy finansowania: <ol style="list-style-type: none"> 1) na organizowanie konferencji; 2) na projekty. Fundusze z tego programu w obu przypadkach pokrywają do 50% kosztów.

		<ul style="list-style-type: none"> • Wspieranie prewencji (alkoholowej, tytoniowej, narkotykowej); • Zdrowie psychiczne; • Praca prewencyjna na rzecz młodzieży pozostającej poza pracą i szkołą. 	
--	--	--	--

Oprócz tych funduszy, zgodnie z regulacjami Parlamentu Europejskiego, każdy członek Parlamentu ma możliwość opłacenia delegacji osób, które chcą odwiedzić Parlament. Każdy członek Parlamentu może gościć do 100 osób rocznie w Brukseli i wydać na to do 300 euro na osobę wliczając w to koszty podróży, zakwaterowania i wyżywienia.

Podczas spotkania w Brukseli omawiana była także kampania lobbingowa na rzecz zdobywania funduszy narodowych przez narodowe sieci przeciwdziałania ubóstwu. Narodowe sieci będące członkami EAPN wykonują pracę i potrzebują funduszy na: 1) budowanie uczestnictwa osób bezpośrednio doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego w tworzeniu polityki, pracy lobbingowej i ogólnej pracy związanej z przeciwdziałaniem ubóstwu; 2) pracę sieci i pracę informacyjną; 3) pracę lobbingową, pracę zwiększającą świadomość społeczną i przekładania europejskiej polityki na narodową.

Organizacje pozarządowe zajmujące się ubóstwem kierują się wieloma wartościami, które przyczyniają się do przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu. Takie wartości to m.in.: bezpośredni kontakt z osobami dotkniętymi problemem ubóstwa i wykluczeniem społecznym oraz przekazywanie ich głosu społeczeństwu i rządzącym. Współpraca między sieciami narodowymi a rządzącymi przyczynia się do wzmocnienia wiarygodności rządzących i wzrostu zaufania społeczeństwa do polityki przeciwdziałającej ubóstwu. Sieci narodowe EAPN czerpią doświadczenie od swoich organizacji członkowskich, które pracują z różnymi grupami społecznymi i stanowią „most” między polityką europejską a lokalną. Sieci narodowe budują również różnego rodzaju koalicje z wieloma innymi instytucjami. Zaangażowanie sieci narodowych EAPN wzrosło w ostatnich latach przy równoczesnym spadku środków dostępnych na ich finansowanie.

W krajach, w których sieci narodowe otrzymują wsparcie rządowe na pokrycie kosztów podstawowych, jakość partycypacji społecznej w procesie rządzenia osób doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego znacznie się poprawiła.

Przykłady z Portugalii, Hiszpanii, Belgii, Irlandii i Norwegii świadczą, że sieci EAPN z tych krajów bardziej dynamicznie i innowacyjnie uczestniczą w procesie rządzenia i przyczyniają się do silniejszego społecznego wsparcia walki z ubóstwem i wykluczeniem. Dodatkowo, stabilna finansowa relacja zapewnia długoterminowe partnerstwo między rządem a narodowymi sieciami EAPN.

Cele, które stawia przed sobą Strategia 2020, nie mogą być osiągnięte przez rządzących samodzielnie. EAPN Europa apeluje do rządów narodowych o włączenie narodowych sieci EAPN do procesu decydowania o mechanizmach finansowania, które są niezbędne do uzyskania decydującego wpływu na ubóstwo i jego zmniejszenie o 25% do roku 2020.

8. Badanie Eurobarometru – ubóstwo i wykluczenie społeczne 2009

Dyrekcja Generalna (DG) Komisji Europejskiej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans zleciła w ubiegłym roku przeprowadzenie sondażu na temat ubóstwa i wykluczenia społecznego. Respondentom zostało zadanych sześć pytań, związanych z przygotowaniem do obchodów Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem.

Pytanie pierwsze dotyczyło sposobu, w jaki obywatele krajów UE postrzegają ubóstwo. 24% badanych ubogimi określa osoby, które dysponują tak niskimi przychodami, że nie są w stanie w pełni uczestniczyć w życiu lokalnej społeczności. Dla 22% ubóstwo to brak możliwości nabycia niezbędnych do życia dóbr; 21% uważa, że ubóstwo oznacza konieczność korzystania z pomocy organizacji charytatywnych lub pobierania zasiłków socjalnych; 18% zaś twierdzi, że ubodzy, to osoby żyjące poniżej poziomu wyznaczonego przez linię ubóstwa. 78% respondentów uważa, że ubóstwo w ich kraju jest zjawiskiem powszechnym a 84% odpowiedziało, iż zjawisko to nasiliło się w ciągu ostatnich trzech lat.

Pytanie drugie odnosiło się do czynników, które powodują ubóstwo. Najczęściej podawane odpowiedzi związane ze „społecznymi” przyczynami ubóstwa to: bezrobocie lub zbyt niskie wynagrodzenie, niskie świadczenia emerytalne i społeczne i zbyt wysokie koszty zakwaterowania. Za przyczyny „indywidualne” respondenci najczęściej podawali: brak odpowiedniego wykształcenia, kwalifikacji i umiejętności oraz. tzw. ubóstwo dziedziczne.

Pytanie trzecie miało za zadanie wykazać, kto uważany jest za najbardziej zagrożonego ubóstwem. Najczęściej wskazywano na osoby bezrobotne (56% odpowiedzi), osoby starsze (41% odpowiedzi), oraz słabo wykształcone, wykwalifikowane lub które nie posiadają odpowiednich umiejętności (31% odpowiedzi).

Do najbardziej zagrożonych ubóstwem grup społecznych zaliczone zostały także osoby niepełnosprawne i przewlekle chore, oraz osoby o niepewnej sytuacji zawodowej.

W kolejnym pytaniu respondenci zostali poproszeni o ocenę swojego potencjalnego zagrożenia ubóstwem. Większość Europejczyków nie odczuwa takiego lęku. Największa liczba gospodarstw domowych, którym z trudnością wystarcza miesięczny dochód, aby związać koniec z końcem pochodziła z: Bułgarii (40% odpowiedzi), Estonii (35%), Łotwy (30%). Najmniej trudności z tym mają gospodarstwa domowe z: Finlandii (3%), Szwecji (4%), Danii (5%).

Osoby bezrobotne postrzegają ryzyko ubóstwa znacznie silniej niż wskazuje średnia unijna. Dwa razy częściej niż pracujący obawiają się, że wpadną w pułapkę nadmiernego zadłużenia, ponad dwa razy częściej mają ciągłe problemy z opłatą rachunków, trzy razy częściej mają problem, by związać koniec z końcem i dwa razy częściej obawiają się utraty dachu nad głową.

Następne pytanie dotyczyło konsekwencji ubóstwa. 87% Europejczyków uważa, że ubóstwo ogranicza szanse ludzi na znalezienie odpowiedniego mieszkania, kolejno ogranicza możliwość zdobycia wyższego wykształcenia (80%) czy znalezienia pracy (74%).

Osoby, które z trudem wiążą koniec z końcem, są również niezadowolone ze stanu swojego zdrowia oraz z życia rodzinnego i towarzyskiego. Wielu wskazało również problem wykluczenia finansowego, z którym osoby ubogie borykać się muszą na co dzień.

Ostatnie pytanie wykazało, jaka instytucja postrzegana jest jako odpowiedzialna za walkę z ubóstwem. Około 89% badanych uważa, że rząd każdego z krajów powinien podejmować działania w celu walki z ubóstwem. Na drugim miejscu znaleźli się obywatele (13%), którzy powinni sami walczyć z ubóstwem i wykluczeniem, dalej Unia Europejska (9%), władze regionalne i lokalne (7%), organizacje pozarządowe (7%), firmy prywatne (3%), instytucje religijne (2%).

9. Strategia Unii Europejskiej 2020

Strategia Europa 2020 ma zapewnić Unii Europejskiej wyjście z kryzysu i przygotowanie europejskiej gospodarki na wyzwania następnego dziesięciolecia. Trzy najważniejsze priorytety, których realizację zapewnią konkretne działania na szczeblu unijnym i krajowym, to:

- wzrost inteligentny (zwiększenie roli wiedzy, innowacji, edukacji i społeczeństwa cyfrowego);
- wzrost zrównoważony (produkcja efektywniej wykorzystująca zasoby przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności);

• wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu (zwiększenie aktywności zawodowej, podnoszenie kwalifikacji i walka z ubóstwem).

Postępy w realizacji tych priorytetów będą mierzone w odniesieniu do pięciu nadrzędnych celów UE, które państwa członkowskie przełożą na cele krajowe, uwzględniając swoje pozycje wyjściowe:

- wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 20-64 lat powinien wynosić 75%;
- na inwestycje w badania i rozwój należy przeznaczać 3% PKB Unii;
- należy osiągnąć cele „20/20/20” w zakresie klimatu i energii;
- liczbę osób przedwcześnie kończących naukę szkolną należy ograniczyć do 10%, a co najmniej 40% osób z młodego pokolenia powinno zdobywać wyższe wykształcenie;
- liczbę osób zagrożonych ubóstwem należy zmniejszyć o 20 mln.

Aby zrealizować te cele Komisja Europejska proponuje program Europa 2020, na który składa się kilka inicjatyw przewodnich. Ich realizacja jest wspólnym priorytetem i konieczne będą działania na wszystkich szczeblach: organizacji działających na poziomie UE, państw członkowskich, władz lokalnych i regionalnych.

• Unia innowacji – wykorzystanie działalności badawczo-rozwojowej i innowacji do rozwiązywania naszych największych problemów oraz likwidacja przepaści między światem nauki a rynkiem, tak by wynalazki stawały się produktami. Przykładem tego może być patent wspólnotowy, dzięki któremu przedsiębiorstwa mogłyby oszczędzić każdego roku 289 mln euro.

• Młodzież w drodze – poprawa jakości i atrakcyjności europejskiego szkolnictwa wyższego na arenie międzynarodowej poprzez wspieranie mobilności studentów i młodych specjalistów. Konkretnym tego przejawem powinna być większa dostępność stanowisk w państwach członkowskich dla kandydatów z całej Europy oraz właściwe uznawanie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego.

• Europejska agenda cyfrowa – osiągnięcie trwałych korzyści gospodarczych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego opartego na bardzo szybkim Internecie. Do 2013 r. wszyscy mieszkańcy Europy powinni mieć dostęp do szybkiego łącza internetowego.

• Europa efektywnie korzystająca z zasobów – wsparcie zmiany w kierunku gospodarki niskoemisyjnej i efektywniej korzystającej z zasobów. Europa powinna trzymać się celów wyznaczonych w strategii 2020 w odniesieniu do produkcji energii, efektywności i konsumpcji. Obniżyłoby to do 2020 roku wartość importu ropy naftowej i gazu o 60 mld euro.

• Polityka przemysłowa na rzecz ekologicznego rozwoju – zwiększanie konkurencyjności unijnego sektora przemysłu w warunkach pokryzysowych, wsparcie przedsiębiorczości i rozwój nowych umiejętności. Przyczyni się ona do stworzenia milionów nowych miejsc pracy.

- Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia – stworzenie warunków do unowocześnienia rynków pracy w celu zwiększenia poziomu zatrudnienia oraz zapewnienie trwałości naszych modeli społecznych w obliczu odchodzenia na emeryturę pokolenia wyżu demograficznego; oraz
- **Europejski program walki z ubóstwem** – zapewnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez pomoc osobom biednym i wykluczonym społecznie oraz umożliwienie im aktywnego uczestniczenia w życiu społecznym.

EAPN Europa od początku wzywała wszystkie kraje członkowskie do podjęcia historycznych kroków we współpracy z Komisją Europejską, aby obronić zaproponowane przez Komisję propozycje zredukowania ubóstwa, na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2010.

Wiosenny szczyt Rady Europejskiej, który odbył się w dniach 25-26 marca 2010, zdecydował, że redukcja ubóstwa będzie jednym z 5 nadrzędnych celów Unii Europejskiej i jej nowej Strategii.

Jednakże przywódcy państw nie doszli do porozumienia w sprawie konkretnych liczb i wskaźników. Decyzja ma zapaść podczas czerwcowego szczytu.

Decyzja Rady Europejskiej, by walkę z problemem ubóstwa uczynić jednym z kluczowych celów Europejskiej Strategii 2020, została w EAPN przyjęta z zadowoleniem. EAPN ma nadzieję, że czas do czerwcowego szczytu zostanie wykorzystany na doprecyzowanie celów i wskaźników, a w czerwcu zostaną przyjęte ambitne europejskie cele oparte na sprawdzonych relatywnych wskaźnikach ubóstwa.

Fintan Farrell, dyrektor EAPN, przychylnie odnosząc się do decyzji przywódców Unii, w komentarzu do ustaleń wiosennego posiedzenia Rady zaznacza jednak, że w celu planowanej walki z ubóstwem i nierównościami ważne jest, by działania podejmowane w ramach Strategii nie miały jedynie symbolicznego charakteru, a przynosiły prawdziwie wymierne korzyści.

Wydawca: **WRZOS**

Wspólnota Robocza Związków Organizacji Socjalnych
ul. Nowy Świat 49
00-042 Warszawa
tel.: /22/ 826-52-46
fax: /22/ 551-54-55

eapn@wrzos.org.pl
www.wrzos.org.pl

Redakcja:
Kamila Płowiec

Korekta:
Katarzyna Gierczycka

Skład i projekt graficzny:

Ro To Co
www.rotoco.pl

Druk: